Prof. R. Dyminski
UTGI 050
B 538

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ

ВІСТІ УТГІ

ОРГАН ВНУТРІШНЬОЇ ІНФОРМАЦІЇ
ПРОФЕСОРІВ І СТУДЕНТІВ ШКОЛИ

1951
462

Наукова бібліотека
Національного університету
«Києво-Могилянська
академія»

На правах рукопису

Колекція
УТГІ у Мюнхені

Дарунок від
Г. Колесниченко

Ч. 1 Регенсбург Січень 1947

Year I January 1947 No 1

I N F O R M A T I O N S
of the
UKRAINIAN TECHNICAL HUSBANDRY INSTITUTE

interior informations of professors and students of UTHI.

C o n t e n t s :

" New year's speech of the Rector of UTHI" -prof.V.Domanyzky (page 1-6); " Report of the Rector of UTHI for academical year 1945/46" (page 7-17); "Preparation of cadres of municipality and state's public men"-prof. Svitozor Dragomanov-(page 18-19); Recollections about Ukrainian Husbandry Academy in Czechoslovakia (page 2o); "About science of journalism and journalism in general" -reader V.Prychodko (page 21-23); From Secretariate of the Sector of correspondence courses (page 24-25);Correspondence of students at the Sector of correspondence courses (page 25); Announcements (page 26).

--= + =--

R e g e n s b u r g .

Рік I. Січень 1947. Ч. 1.

ВІСТІ УТГІ

Орган внутрішньої інформації професури й студентства УТГІ.

З м і с т :

„Новорічне Слово Ректора УТГІ" - проф. В.Доманицький (стор.1-6); „Звіт Ректора УТГІ за акад.рік 1945/1946 (стор.7-17); „Виховання кадрів діячів органів самоврядування й держави" - проф. Світозор Драгоманов (стор. 18-19); Відділ спогадів про Українську Господар. Академію в Ч.С.Р.(стор.20); „Про науку журналістики і журналістику взагалі" -доц.Віктор Приходько (стор. 21-23); Від Секретаріяту Сектора Позаочного Навчання (стор.24-25); Листування студійників Сектора Позаочного Навчання (стор.25); Оголошення (стор.26).

+- ± -+

Регенсбург.

НОВОРІЧНЕ СЛОВО РЕКТОРА УТГІ.

І знову зустріч Нового Року на чужині - в далекій, нерідній Баварії!...Вже друга зустріч!...Від того менту, як людина усвідомила собі річний цикл зявищ природи, як усвідомила свою залежність од природи, вона все намагалась урочисто й колективно відсвяткувати початок нового року, -поворот сонця від однієї земної півкулі до півкулі протилежної. Збирались початку лише групи кровно споріднених людей - члени родини, роду, племені, і спільно-окликами, замовлянням, обрядовими танцями, наподобленнями, піснями, містеріями, приношенням жертв з одного боку дякували богам за все добре в році минулому, з другого - просили богів про недопущення всього злого в році майбутньому. Людина була тоді в великій залежності від природи, від її несподіванок, вона в дуже малій мірі опановувала природу, мало володіла нею і зле пристосовувалась до її законів. Тому стільки талану, енергії, пристрасті вкладалося в ці зустрічі Нового Року. Лише обривки цих чудесних-красивих ритуалів у формі нашої Меланки, щедрівок, посипань, палення вогнів, у формі середньо-европейського Сільвестра дійшли до наших днів. Але спільно для всіх цих ритуалів, -це колективна зустріч нового року групами близьких людей.

З часом близькість крови замінилась близькістю духовою, жертва богам замінилась апелем до долі, щастя, але основні риси стародавніх зустрічей залишилися і донині...

Людей, що гуртуються довколо УТГІ (а раніше - довкло УГА-кадемії) не вяжуть кровні зв'язки, ані клясові, ані партійно-політичні, -людей цих в'яже любов і відданість одній спільній ідеї -- ідеї творення незалежної Української Високої Політехнічної Школи. І тому всі, хто належить або належав до системи УТГІ (чи до УГА), без огляду на те, в якому секторі і в якій ролі він зараз працює, відчувають взаємну любов, взаємну духову близькість, відчувають себе членами однієї родини. Лише родина ця територіяльно розкидана, перебуває в діяспорі, - тому й зустріч Нового Року не може відбутися на спільному зібранні всіх членів цієї родини, а мусить набрати інших форм - так би мовити, "позаочного характеру".

Це перше число "Вістей УТГІ" властиво і має носити характер спільної зустрічі Нового Року родиною "УТГІ'вців".

xx xx xx

Все життя людства, коли розглядати його в історичній перспективі, - це калейдоскопічно переплетені бинди двох видів боротьби : боротьби людини з природою та боротьби людини з людиною ж, або боротьби соціяльної в широкому розумінні цього слова. Як тільки сильніше розгорається боротьба соціяльна, відтягається увага людини від боротьби з природою, - природа не майно виривається з під влади людини і починає мстити і за неувагу до себе : голод, холод, хвороби та смерть, - така помста природи людині за неувагу до себе !...

Яка ж роля Високої Політехнічної Школи в цих видах боротьби людства ? - Високу Політехнічну Школу цікавить передовсім фронт боротьби людини з природою. Саме за цей фронт вона несе відповідальність перед своїм народом і людством. Вона грає ролю Генерального Штаба в боротьбі людини з природою. Ті інженери, що їх випускає Висока Політехнічна Школа, - це старшинські кадри, які мають вести свій нарід до бою з природою.

Українська Висока Політехнічна Школа має розробити пляни боротьби з природою - передовсім Українських Земель, має підготовити фахівців-інженерів, що поведуть до бою з природою передовсім маси українського народу, щоб піднести матеріяльний і духовий добробут передовсім цього ж - українського народу. Тому не можемо рабськи наслідувати пляни навчання програми чужих шкіл, але мусимо творити пляни й програму оригінальну - відповідну до потреб і особливостей українських земель та укр. люду.

Якими ж смішними й діточими видаються нам після цього твердження деяких наших земляків про те, що, мовляв, для українських умов доброго фахівця - інженера можна виховати і в чужих високих школах. Та ж кожна Висока Політехнічна Школа цікавиться в першу чергу умовами й проблемами своєї держави і свого народу - умовами "національними". До цих своїх "національних" умов, до своїх "національних проблем" вона відповідно підготовляє і своїх вихованців, і марна річ чекати, щоб якийсь інший нарід, - скажемо німецький, зорганізував школу, яка спеціяльно рішала б українські господарські та технічні проблеми в інтересах українського ж народа. Буває часом, що один нарід спеціялізує свою школу на проблемах іншого народу, але це робиться зовсім не для того, щоб допомогти тому другому - слабшому народу, тільки для того, щоб його повніше й делікатніше виужити, використати. Тому то так потрібна кожному народові, особливо недержавному, своя власна Висока Політехнічна Школа, тому так небезпечно чим-небуть її ослаблювати, чи розбивати. Якщо ми самі собі не розбудуємо Національної Політехніки, то ніхто для нас і за нас цього не зробить.

xx xx
xx

Підхід до мети й завдань Високої Національної Школи у різних народів є різний. Більшість европейських народів зо старою державною традицією і добре розбудованим державним апаратом покладає на свою високу школу лише науково-дослідчу працю та виховання нових кадрів фахівців найвищої кваліфікації. Европейська школа не підтримує зв'язків зо своїми абсольвентами. Зовсім інший підхід до високої школи ми бачимо в Америці. Там, напр., Сільсько-Господарський Коледж роблять відповідальним за цілу ділянку ширення с.-г. знань у даному стейті, для якого с.-г. коледж заснований. Тому такий с.-г. коледж має три сектора, на чолі якого стоїть окремий Проректор: 1) Сектор Вмсокошкільних Авдиторних Студій, 2) Сектор Науково-Дослідчий та 3) Сектор так званої "Зовнішньої служби" - " Extention Service ", який охоплює середні й нижчі с.-г. школи, с.-г. курси та агрономічну допомогу населенню. Крім того, американський коледж підтримує зв'язки з кожним, хто до нього вступить - до його смерти.

Для українців, як для народа покищо недержавного, без сумніву доцільнішим є американський підхід до високої школи, а не підхід европейських державних народів.

Українська Господарська Академія в Подєбрадах притримувалася підходу европейського і виконувала лише дві функції 1) науково-дослідчу та 2) високошкільних авдиторних студій. Але від року 1932 їй довелося розпочати ще одну ділянку праці: навчання українців позаочною кореспонденційною методою. Особливості положення сучасної української еміграції в Німеччині примусили нашу школу розпочати ще одну ділянку праці по типу американських "Extention Service " т.зв. "Масову перекваліфікацію" українців по таборах, розуміючи під

тим :середні й нижчі фахові школи та фахові курси.Проти включення цієї праці в обсяг праці Високої Політехнічної Школи стало виступають сторонники европейського розуміння високої школи .Вони вказують на те,що таке розширення обсягу праці Високої Школи відтягає увагу п.п.професорів і адміністрації школи від головних її завдань,що в психіці населення може наступити змішування середніх і нижчих шкіл з високошкільним сектором і в наслідок того погляд на школу,як на не вповні високу,тощо.Професорська Рада УТГІ з серпня 1946 р. стала на позицію американських підходів,установила в УТГІ чотири рівнобіжних сектори:1)Науково-Дослідчий;2)Авдиторних Високошкільних студій з Проректором І на чолі;3)Позаочного навчання-з Проректором ІІ на чолі та 4)Сектор Масової Перекваліфікації з Головним Інспектором шкіл і курсів на чолі.Сектори Науково-Дослідчий та Масової Перекваліфікації суть автономними і на чолі кожного з них стоїть окрема Управа.

xx xx xx

Спеціяльно тяжкою проблемою є належно зорганізувати у Високій Політехнічній Школі Сектор Високошкільних студій.Вузькі фахівці не розуміють всебічного суспільного значення і суспільної ролі технічно-господарської інтелігенції.Зо своїх учнів вони найрадше хотіли б створити ще вужчих та ще глибших фахівців,забуваючи при тому,що ці фахівці рівночасно мають бути і творцями та пропагаторами національної культури,лідерами,елітою нації.Тому на Українській Високій Політехнічній Школі поруч з фаховими предметами почесне місце мають заняти предмети з групи Українознавства,які одначе не мусять бути всебічними й систематичними.В кожному разі це не сміє бути повторення тієї програми,що подається на середніх школах.На Високій Політехнічній Школі ці предмети мають викладати такі високошкільські професори,які дійсно зможуть дати студентству щось нового,зацікавити його проблематикою української етногенези й націогенези та які своїми викладами можуть виховати українських культурних діячів високого рівня.

Досягнення світової науки й техніки,брак технічно-господарської літератури в рідній мові та непевність положення нашої еміграції,-все це примушує звернути в нашій школі спеціяльно пильну увагу на навчання живих чужих мов,- передовсім -англійської та німецької.

Од початку акад.р.1946/47 заведена в нашій школі групова метода навчання чужих мов,с.т. кожен студент зараховується до групи нижчої,середньої або вищої не в залежності від семестра й факультета,на який вписався,а в залежності від степені володіння даною мовою.Очевидно,що ця метода,даючи лекторові вирівняну,одноманітну авдиторію, дасть без порівнання кращі наслідки,ніж стара метода посеместрових викладів.

Щодо фахових предметів,то й тут наша школа має своє традиційне наставлення,вироблене й випробоване ще в Подєбрадах,яким вона грунтовно відрізняється від інших шкіл.Ми не знаємо,куди саме, - в яку точку земної кулі,попадуть абсольвенти нашої школи для конкретної праці, і в яких саме умовах їм доведеться застосовувати свої технічно-господарські знання,набуті в нашій школі. Тому наша школа старається не навчати догматичною методою і не давати студентам готових рецептів їх діяльности, але старається привчати їх до логічного технічно-господарського думання.Вона старається навчити їх розбиратися в кожному даному комплексі умов,

аналізувати його, ставити справно діягнозу та прогнозу технічно-господарських процесів і на підставі цієї логічно-аналітичної праці справно складати проєкти заходів та рецепти.

Нарешті ще одна традиція є характеристичною для нашої школи. Наша школа старається розвинути в наших вихованцях не вузькі-егоістичні приватно-власницькі інтереси та підходи до життя, але широкі народньо-господарські і громадські погляди та підходи. З цією метою в педагогічний персонал нашої школи втягнуто багато чільних українських громадських діячів : громадських агрономів, кооператорів, економістів - суспільників , просвітянських діячів. Спільними силами ми намагаємося виховати українського інженера-суспільника , а не інженера-приватника. Цього вимагає від нас стан української нації.

xx xx
xx

За минулий рік наша школа пройшла такий організаційний процес, який нормально проходить на високих школах протягом чотирох-п'яти літ. Коли якийсь організм швидко росте, - він є нахильним до певних функціональних хвороб, до т.зв. "хвороб зросту". Однією з перших таких хвороб була випадковість і неодноманітність людського матеріялу, що був до вибору на новій еміграції, - так для поповнення кадрів педагогічного персоналу, як і для поповнення кадрів студентських. Втягнути цей людський матеріял в коло інтересів, ідеалів і традицій школи, перетопити все це в дорогоцінні стопи професорські і стопи студентські, - це не легке завдання, яке вимагає часу, відповідних умов та філософськи - спокійного, тактовно - педагогічного керівництва цим процесом. Не всі одиниці однаково швидко могли зорієнтуватися в дусі й стремліннях школи, не всім їм однаково імпонували традиції. Були й такі, яким хотілося покинути школу свої. Ясно, що не обійшлося без більших, чи менших сумнівів, невдоволень, опозицій, а навіть недорозумінь. Але в цілому процес перетоплення свіжого людського матеріялу в родину "УТГІ'вців" іде нормальним шляхом.

Очевидно, що на початку грали поважну ролю й різні партикуляризми: культурно-побутові, церковно-релігійні, партійно-політичні, тощо. І серед деяких професорів, і серед деяких студентів були підозріння, що Ректорат і Сенат Школи сприяє певним групам і партіям, і навпаки не сприяє іншим, тощо. Але поволі і професура, і студентство переконалися, що Ректорат і Сенат під цим оглядом стоїть на твердих об'єктивних і невтральних позиціях: маємо до діла з дорослими людьми ; кожна з них має право мати свої погляди та переконання релігійні, етичні, політичні ; має право їх вільно висловлювати, лише не сміє це робити так, щоб ображати погляди іншої людини, а вже ніяк не сміє комусь погрожувати, залякувати, тероризувати. Коли де-небудь виникли подібні тенденції, - вони знайшли різку й тверду відповідь з боку Проводу Школи.

В житті українського народа вже декілька раз повторюється факт раптового зриву всіх суспільних верств народу для створення своєї високої школи. Так було на початку XVII ст., коли творилося Київське Богоявленське Братство і грецько-словянська школа при ньому ; так було , коли ця школа р.1633 злилася з "Колегіумом " Петра Могили і повстала Київ.-Могилянсько-Мазепинська Академія ; так було, коли р.1801 цар Олександер I підписав декрет про відкриття Харківського Університету. Так було, коли в Подєбрадах повстало Т-во Прихильників Укр. Госп Академії і почало збір грошей на Українську Національну Політехніку в цілому світі. Так має бути і тепер!

З цією метою від осени 1945 р.закладаються по таборах Баварії Делегатури УТГІ ,які організують прихильників УТГІ та інформують українське суспільство в Баварії про життя й працю УТГІ.

З другого боку абсольвенти Української Господарчої Академії в Подєбрадах дня 18.У.1946 відбули в Регензбурзі свій перший з'їзд і заложили при УТГІ "Т-во Абсольвентів УТГІ".Це товариство та його члени на місцях рівнож інформують українське суспільство про життя й працю УТГІ та підготовляють грунт до організації матеріяльної допомоги своїй школі.

xx xx
xx

В день зустрічі Нового Року мимоволі згадується торішня зустріч Нового Року,той стан в якому перебувала наша родина,наша школа, наша праця перед роком.Було нас тоді значно менше,наша праця щойно починалась і не одного з нас мучили турботи й сумніви,чи вийде що з нашої праці ,чи пощастить здійснити наші задуми бодай хоч у якійсь частині.На зустрічі Нового 1946 року я констатував,що далеко не всі з нас активно,з ентузіязмом беруться до праці,що багато з нас виконують ще свої обов'язки формально,механічно,як щось чуже й далеке, що для успіху нашого спільного діла необхідно більше активности, більше дружньої співпраці з Ректоратом,більше жертвенности й ентузіязму.За минулий рік цей процес активізації членів УТГІ здійснився в сильній мірі.За цей рік ми не лише збільшилися в числі,-розрослися,--ми втягнули в кипучу працю над розбудовою нашої школи нові десятки педагогічного персоналу,технічного персоналу та студентства. Тому й якість нашої праці піднеслася на вищий рівень.

Це не значить,що ми вже досягли всього ,що необхідне для нормальної праці школи,що можемо спочинути на лаврах і спустити руки долу.До такого стану,на жаль,ще дуже далеко.Є ще багато потреб,дірок,недотягнень,які мусимо регулярно й систематично усовувати,направляти,добудовувати.А це в умовах повоєнної розбитої й збіднілої Европи,в наших еміграційних умовах вельми тяжкі до розрішення проблеми.Але ті конкретні досягнення,які ми мали за минулий рік,породжують в наших душах надію,що й дальші труднощі ми переборемо.так само,як переборали багато дечого в році минулому.Бо ж по Сектору Авдиторних Високошкільних Студій за минулий рік 44 кандидати захистили дипломні праці,склали публічні дипломні іспити і дістали титул дипломованого інженера-агронома,(Українська Господарська Академія в Подєбрадах за 13 літ випустила 125),один чужинець (голяндець) публічно захистив докторську працю,склав докторський іспит та дістав титул доктора економічних наук,число активного педагогічного персоналу Сектора сягло110 осіб,а число іматрикульованих студентів і вільних слухачів - 338 ; з числа вільних слухачів 15 склали вже матуральний іспит і переведені в дійсні слухачі,дальша група вільних слухачів стає до матури за місяць ; за минулий рік зорганізована бібліотеку з числом книг по-над 1000 томів та хемічну лябораторію на 16 місць,започаткована і фізіологічна лябораторія та кабінети фізики й геодезії,збільшилось і число мікроскопів, для ілюстрації викладів малюються настінні таблиці.

По Сектору Науково-Дослідчому підготовлено видання I випуску Наукового Квартальника УТГІ.

По Сектору фахових середніх і нижчих фахових шкіл та фахових курсів приводиться в систему і порядок мережа 338 учбових закладів,а то 311 фахових шкіл і 27 фахових курсів,в якій викла-

дає по-над 200 викладачів та вчиться по-над 1200 учнів.

Очевидно ,що УТГІ має багато критиків,більш чи менш активних. Наша відповідь їм - щойно наведені факти,що вони в умовах повоєнної розбитої Европи ,в неясних правних відносинах,без грошей,з незначною підтримкою організованого суспільства,що не перевищувала двадцяти відсотків річного бюджета,могли б зробити більше, - хай йдуть на наше місце і роблять!Ми зробили,що могли і вміли!За виконану в минулому році працю всім членам родини "УТГІ'вців складаю найщирішу й найглибшу подяку.Сподіваюся,що Новий Рік принесе нам нові успіхи,нові досягнення!Зокрема сподіваюся,що в цьому році наша родина поповниться новими численними кадрами студентів і курсантів Сектора Позаочного Навчання і що освітно-виховна праця УТГІ буде провадитися не лише в авдиторіях і лябораторіях,але і в кожній хаті,під кожною стріхою,де б'ється українське серце.

xx xx
xxx

Всіх членів родини "УТГІ'-ців",- і тих,що вчать, і тих,що вчаться,і тих,що виконують інші - допоміжні функції, - вітаю

з НОВИМ 1947 РОКОМ!

а в Новому Році бажаю кожному з них :як українському патріотові,- здійснення найвищих національних ідеалів ; як членові і співтворцеві нашої школи - зміцнення,посилення і дружньо-гармонійного співучинкування різних частин нашого великого спільного діла;як приватній людині - досягнення таких форм і ступнів життя й праці,які б бодай забезпечували задоволення основних потреб душі й тіла та уможливлювали творення нових духових цінностей для збагачення культури й добробуту многострадального українського народу.Хай кожний з нас досягне як найбільших успіхів на шляху до здійснення поставленої собі мети !

Проф. Віктор Доманицький
Ректор УТГІ

Р І Ч Н И Й З В І Т
Ректора УТГІ на акад. рік 1945/46 .

I. Вступ.

УТГІ дістав дозвіл на продовження своєї чинности від Американського Військового Управління дня 28.УІ.45.
В ту добу УТГІ знаходився ще в Плятлінгу, педагогічного персоналу було разом лише 11 душ, грошей було біля 20000 марок (з того лише біля 2000 в нім. марках, а решта - в обгорілих чеських коронах). Місяць липень пішов на переїзд та влаштування в Регензбурзі. З огляду на нечисленність і розкиданість педагогічного персоналу, УТГІ був примушений взяти орієнтацією на середні й нижчі фахові школи та фахові курси. Щойно після подорожі Віцедиректора УТГІ проф. Б.Ю. Іваницького та в.о. Декана Агр.-Лісового ф-ту проф. В. Романицького до Мюнхена й Авгсбургу в кінці вересня 1945 р. та нав'язання контакту з українською професурою і українським студентством, з'ясувалася можливість відкриття високошкільних авдиторних студій.
Нині УТГІ працює в чотирьох секторах рівнобіжно: 1) Науково-Дослідчий, 2) Авдиторного Високошкільного Навчання, 3) Позаочного Навчання і 4) Масової Перекваліфікації.

II. Сектор Високошкільних Авдиторних Студій.

1. Факультети й відділи УТГІ.

Жовтень та майже цілий листопад 1945 року пішли на підготовчі праці до відкриття в УТГІ Авдиторного Високошкільного Навчання в Регензбурзі й Мюнхені. Виклади на цьому секторі розпочалися в Мюнхені дня 23 листопада 1945 року, а в Регензбурзі - дня 29 листопада 1945 року. З огляду на спізнення початку зимового семестра, довелося продовжити його до половини квітня 1946 р., а весняний семестр провести в часі від 1 травня до 15 серпня 1946 р. В акад. році 1945/46 функціонували такі факультети, відділи й семестри :

I. Агрономічно-Лісовий Факультет :

а) Агрономічно-Лісовий Відділ у Регензбурзі - семестри I-зимовий, II - весняний, I весн., III та IУ (спільні для агр. і лісів.).
б) Агрономічний підвідділ у Мюнхені - УII і УIII семестри.
в) Зоотехнічно-Ветеринарний відділ у Мюнхені - I і II семестри.
Разом - 9 семестрів (передбачалося 10).

II. Інженерний Факультет у Регензбурзі :

Семестри I-зимовий, I-весняний та II-в. (спільні для Будівел. і Хем.-Технолог. відділів).

III. Економічний Факультет у Регензбурзі :

Семестри I зим., I весн. та II в. (спільні для всіх відділів).

А всього в акад. р. 1945/46 функціонувало 15 семестрів (передбачалося 19 семестрів).

2. Студентства Авдиторного Високошкільного Сектора.

Щодо дійсних студентів і вільних слухачів, то УТГІ, не дивлячись на надзвичайно тяжкі умови життя й праці школи й студентів, охопив за один академічний рік (1945/46) таку кількість молоді:

I. Агрономіч о-Лісовий Факультет:

а) Агрономічно-Лісовий відділ у Регензбурзі:

	Іматрикульовано Д.	В+)	Разом
I сем. зимов. (1945)	27	7	34
III " " "	16	-	16
Разом в Регензбурзі 1945	43	7	50

	Іматрикульовано Д.	В.	Разом
I сем. літній (1946 р.)	16	15	31
II " " "	27	7	34
IУ " " "	19	-	19
Абсольв. ліс. підвід.	5	-	5
Разом за рік у Регенсб.	67	22	89

б) Агрономічний підвідділ у Мюнхені:

УII сем. зимов. (1945 р.)	31	-	31
УIII " " "	11	-	11
УIII " літн. (1946 р.)	36	-	36
Докторант. Агр. підвід.	1	-	1
Разом за рік агр. у Мюнх.	48	-	48
А всього Агр.-Ліс. від.	115	22	137

В) Ветеринарно-Зоотехнічний відділ у Мюнхені:

I сем. зимов. (1945 р.)	26	-	26
II " літн. (1946 р.)	26	-	26
УIII" " "	2	-	2
Докторантів Вет. Зоот.	4	-	4
Разом Вет.-Зоот. відділ	32	-	32
А всього на Агр. Ліс. Ф.	147	22	169

Відходить -47, а залишається 122

II. Інженерний Факультет у Регензбурзі:

а) Будівельний відділ у Регензбурзі:

I зимов. сем. (1945 р.)	-	-	-
I літн. сем. (1945 р.)	5	8	13
II " " "	20	2	22
Разом на будів. відділі	25	10	35

б) Хеміко-Технологічний відділ в Регензбурзі:

I зимов. сем. (1945 р.)	-	-	-
I літн. сем. (1946 р.)	7	8	15
II " " -	11	4	15
Разом на Хем.-Техн. від.	18	12	30

+) Д - дійсні студенти
В - вільні слухачі

III. Економічний факультет у Регензбурзі :

	Іматрикульовано Д.	В.	Разом
I зимов. сем. (1945 р.)	20	19	39
I літн. сем. (1946 р.)	5	4	9
II " " "	20	19	39
Спец. вищі сем. (1946)	6	-	6
Разом за акад. р. 1945/46	31	23	54

А всього студентства в УТГІ :

I Агроном.-Ліс. ф-тет	147	22	169
II Інженерний "	43	22	65
III Економічний "	31	23	54
Всього студентів в УТГІ	221	67	288

У відсотках від усього студентства:

1. Агрономічно-Лісовий Факультет	66,6	33	59
2. Інженерний Факультет	19,4	33	23
3. Економічний Факультет	14,0	34	18
	100	100	100

3. Педагогічний персонал Авдиторного Високошкільного Сектора.

Педагогічний персонал Авдиторного Високошкільного Сектора в акад. р. 1945/46 досягнув такого числа :

I. Агрономічно-Лісовий Факультет:

	Взагалі фак.	інш.	разом	У відпустці фак.	інш.	разом	Активних фак.	інш.	разом
Професорів	22	8	30	1	-	1	21	8	29
" доручено читання	-	1	1	-	-	-	-	2	1
Доцентів	16	3	19	2	-	2	14	3	17
" тимч.	1	-	1	-	-	-	1	-	1
Лекторів	19	5	24	1	-	1	18	5	23
Асистентів	12	-	12	2	-	2	10	-	10
Разом	70	17	87	6	-	6	64	17	81

II. Інженерний Факультет:

Професорів	10	-	10	4	-	4	6	-	6
Доцентів	6	1	7	2	-	2	4	1	5
Лекторів	19	-	19	6	-	6	13	-	13
Асистентів	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Разом	35	1	36	12	-	12	23	1	24

III. Економічний Факультет у Регензбурзі:

Професорів	9	4	13	2	-	2	7	4	11
Доцентів	7	-	7	-	-	-	7	-	7
Лекторів	12	1	13	4	-	4	8	1	9
Асистентів	1	-	1	-	-	-	1	-	1
Разом	29	5	34	6	-	6	23	5	28
А всього в Утгі	134	-	-	24	-	24	110	-	-

Питомий тягар поодиноких факультетів УТГІ щодо педагогічного персоналу такий :

	Взагалі на фак.	У відп.	Актив.	%
1. Агрономічно-Лісовий Факультет	70	6	64	58
2. Інженерний Факультет	35	12	23	21
3. Економічний Факультет	29	6	23	21
Р а з о м	134	24	110	100 %

4. Педагогічна чинність персоналу УТГІ.

Протягом акад. р. 1946/47 було прочитано лекцій :

Години викладові 1945/46:

	Агрономи:			Факультети:				
	Рег.	Мюнх.	Разом	Ветер.	Агр.	Екон.	Інж.	Разом.
I сем.	848	418	1266	224	1490	469	302	2261
II сем.	1408	518	1986	366	2352	940	1122	4414
1945/46	2256	996	3252	590	3842	1409	1424	6675

III. Сектор Позаочних Студій.

В обсяг праці цього сектора входить два види праці: а) виготовлення лекцій (скриптів) і підручників у Поліграфічних Базах УТГІ та б) ведення позаочного навчання.

А. Праця Поліграфічних Баз УТГІ .

Розмноження лекцій (скриптів) розпочало Технічно-друкарське Бюро УТГІ в Регензбурзі восени 1945 р. Але скоро виявилося, що через брак машин до писання й до розмноження, брак і непридатність для такої праці помешкань, тощо, нема підстав сподіватись на швидкий передрук виданих уже УТГІ в Подєбрадах підручників.

На нараді вправі позаочної освіти була висунута ідея про використування для переписування матриц (болон) приватних машинок в той спосіб, що власник машинки друкує болони в своєму помешканні. З цією метою було зорганізовано шість т. зв. Поліграфічних Баз: Регенсбург, Мюнхен-Берхтесгаден, Франкфурт, Байройт, Ґетінґен, та Госляр (Анг. зона); організується сьома - в Міттенвальді.

На день 30. IX. 1946 р. ці Бази мали три циклькостилі УТГІ, один позичений табором "Орлик" - разом 4, два ротаційних гектографи, позичених табором "Орлик", три українських машини до писання - власність УТГІ та 7 приватних укр. машинок - разом 10 укр. машинок до писання (в Міттенвальді передбачається ще 2).

Рахуючи по 200 матриц на машинку в місяць, можна було б довести продукцію Поліграфічних Баз до 2000 матриць у місяць. Циклькостилі, що є в розпорядженні УТГІ, здебільшого старі, потрібують частого ремонту і тому працюють з перебоями та не так високоякісно, як працювали в Подєбрадах. В значній мірі праці Баз перешкоджає брак належних помешкань. Тому доводиться користуватися німецькими закладами для розмноження, що сильно підносить собівартість скриптів.

Все ж і за таких умов Поліграфічні Бази перевели наступну працю: 1. Розмножено циклькост. друком 4 підручники, загальним обсягом 926 стор. in 4° (93 друк. аркушів у 40 000 знаків) в кількості [illegible]0 примірн. (83400 друк. аркушів). 2. Розмножено з доручення УТГІ Агроном.-Лісовим Т-вом при УТГІ два підручники -266 стор. (27 друк. арк.), в кількості 400 прим. (5400 арк.).

Разом видано 1192 стор. ([illegible] арк.), в кількості 3200 примірн. (88,800 друк. арк.), на що пішло біля 500000 листків паперу.

3.Набито на матрицах (болонах) 6 підручників - біля 820 стор.(82 друк.арк.),з них два підручники вже розмножуються на циклостилі.
4.Друкуються на машинках (беруться на матриці)дальших 8 підручників - 1571 стор.(157 друк.арк.).

Разом розмножено,надруковано,додруковуються або почало друкуватися 20 підручників ,3583 стор.(360 друк.арк.).

Ця чинність Баз підготувала грунт для поновлення вписів на курси журналістики і почасти Високої Школи Державних Наук.

Б.Склад та експедиція скриптів і підручників.

Експедиція видавала й висилала поодинокі лекції з курсу англійської мови,на яку вписалося:

1. Позаочних курсантів	- 601
2. Студентів з авдиторн навч.	- 71
3. Лектор.та адмін.персонал.	- 53
Разом	- 725

Поступило на склад 22 лекції англійської мови (понад 42000 арк.) в числі 1088 -1115 прим.кожної,Видано лекцій 1 -20 882 -430,21-253 а 22 - 193.Залишається на складі: 1-ої 168,другої 192,3-ої - 20 від 246 до 610 ,21 - 791,22-850.

Всього поступило 23.291,видано 13.476,залишилося на складі 9.815 лекцій.У відсотках - видано 58%,залишилось-42%.
В останній час поступило на склад по 400 прим.(6400 арк.)"Основ журналізму" ч.I й II ,але до експедиції їх ще не дійшло,бо ще не переведені вписи на курси журналізму.

В. Позаочне Навчання в УТГІ.

Студійники позаочних студій.
До вересня місяця вівся в УТГІ в значному розмірі лише один курс-англійської мови - по підручнику доц.П.Вукова.Щойно у вересні 1946 р. закінчилося розмножування цього підручника - 419 стор.(42 др.арк.), який друкувався цілий рік.Таке запізнення з розмножуванням скриптів дуже знеохотило курсантів і зменшило число вписів.На інших позаочних школах,циклах і курсах студіювали лише ті студенти й курсанти,які мали в себе підручники УТГІ.Тому число позаочних студійників УТГІ замале,а саме:
на Агроном.-Лісовому ф-ті: з пасічництва 1,з садівництва 1,разом-2, на Економічному Факультеті:

	Вписалося			Студіювали		
	студ.	курс.	разом	студ.	курс.	разом
1.Економ.-Кооп.Ф-т	5	-	5	2	-	2
2.ВЩЦН	12	-	12	4	-	4
3.Українознавство	1	-	1	1	-	1
4.Німецьку мову	-	1	1	-	1	1
5.Англійську мову	-	680	680	-	95	95
Разом	18	681	699	7	96	103

В кінці вересня 1946 р. оголошено вписи на курси Журналістики. Число запитів дуже поважне -перевищує вже 100.Виготовлено вже проспект цих курсів і починається експедиція проспектів.

Персонал позаочних студій. Крім персоналу з Сектора Авдиторного Навчання,існує в УТГІ ще й спеціяльний персонал для навчання на секторі позаочних студій.

1. На Агрономічно-Лісовому Ф-ті - 2 лектори
2. На Інженерному Факультеті - 5 лекторів
3. На Економічному Факультеті -

	Активних:			Неактивних:
	Запрошено	в навч.	позаоч. навч.	
1. Професорів	7	-	-	7
2. Доцентів	1	-	-	1
3. Лекторів	7	1	4-5	2
Разом:	15	1	4-5	10

Персонал позаочного сектора у навчальній праці участи не бере. Цю працю провадить педагогічний персонал сектора Авдиторних Високошкільних Студій.

Взагалі позаочні студії в УТГІ в акад.р.1946/47 розвивалися дуже поволі й у малій мірі, з огляду на різні перешкоди: брак машинок, циклостилів, друкарщиць, паперу, помешкань, тощо. З величезними зусиллями ці перешкоди поборюються, і сьогодня є надія що цей сектор зможе швидко й буйно розвиватися.

IУ. Сектор Науково-Дослідчий.

В травні 1946 р. відбулася Наукова Конференція УТГІ, на якій було зачитано цілу низку наукових доповідей. Від 1 жовтня 1946 почала свою працю окрема Колегія, що керує цим сектором, на чолі з Референтом Науково-Дослідчої Праці. Референтура підготовляє видання наукового квартальника, збирає дані про праці для друку в фундації Рокфелера тощо.

У. Сектор Масової Перекваліфікації.

Розпочинаючи свою працю в серпні-вересні 1945 р., УТГІ мав на увазі не лише високошкільну науку, але й середні та нижчі фахові школи та різні фахові курси. Для цього УТГІ опрацював тимчасовий правильник для технікумів, 3-о річних шкіл та курсів УТГІ.

Непевність положення еміграції, перекидання поодиноких таборів з одного місця на інше, страх перед різного рода комісіями та перевірками не давали належних умов для освітньої праці, а тим більше до систематичної шкільної науки. Взявши під увагу прикрі мешканеві умови, брак розуміння культурних змагань кращої частини української інтелігенції, неповне розуміння цілою еміграційною масою конечности набути який-небудь практичний фах, хороблива нехіть до праці серед деякої частини таборян, - все це не ворожило успіху ініціяторам. Із запроектованих 7-ми середніх фахових шкіл урухомлено ледве 2, а то: Українська Торговельна Школа в Аугсбурзі та Середня Ветеринарно-Зоотехнічна Школа в Карльсфельді - пізніше в Фраймані. З нижчими фаховими школами та різного роду фаховими курсами справа стояла не краще.

Мусимо, одначе, відмітити, що, поза ініціятивою УТГІ, по таборах часто-густо виникали школи та курси з ініціятиви окремих осіб. Такі школи чи курси виникали, працювали з кращою чи гіршою програмою або й без програми - з більшим чи меншим успіхом. Були, на жаль, явища і цілком неприпустимі в добре організованій суспільності, а саме, коли управителі курсів чи шкіл на власну руку вели навчання, не погоджуючи програми і розкладу науки навіть із шкільним рефератом табору чи таборової Управи. Маємо випадки, коли з курсантів брали дуже поважні суми, а курсів не докінчували. Такі організатори не просвіщали і навчали, а деморалізували своїх курсантів. Додаймо до

цього ще загальне недоцінювання фахової освіти, ставлення фахової освіти нижче загальної, ненормальне стремління вчитися в гімназії, - все це унеможливлювало поважніший ріст фахових шкіл. До цього ще приходить брак підручників, фахової літератури, допоміжного навчального приладдя і це ще більше послаблювало можливості доброї фахової освіти.

Дуже поважний брак педагогічної освіти та навчальної практики у наших фахівців, що були переважно практичними інженерами, а не інженерами-педагогами, теж дався відчути.

Загально, як передбачає "Тимчасовий правильник", школи і курси УТГІ були підпорядковані відповідним факультетам:

І так при Агрономічно-Лісовому Факультеті були такі школи та курси:

А. Школи:	учит.	учнів
1. Середня Ветеринарно-Зоотехнічна Школа на Фраймані	23	28
2. 1-но річна с.-г. школа в Ашафенбурзі	15	29
3. Школа хатнього господарства в Аугсбурзі	12	23
4. Школа хатнього господарства в Регенсбурзі	10	14
Разом	60	94

Б. Курси:		
1. 3-х місячний машиновий курс у Фірнсбергу	12	96
2. 4-х " с.-госп. курс у Байройті	12	28
3. 2-х " " " " Фірнсбергу	12	40
4. 2-х " городничо-пасічничий курс у Фірнсбергу	12	36
5. 1 місячний курс молочарсько-зоотехнічний "	12	34
6. 3-х " " " " в Аугсбурзі	5	9
7. Інстр. пасічничий курс у Бад-Верісгофені	2	14
8. Пасічничий курс у Регенсбурзі	3	13
9. " " у Карльсфельді	5	47
10. " " у Новому Ульмі		
11. Інстр. пасічничий курс у Аугсбурзі	4	13
12. Рибальський курс у Карльсфельді	2	21
13. Інструкт. рибальський курс у Карльсфельді	3	14
14. Городничий курс у Новому Маркті		
15. С.-господарський курс у Байройті	11	32
16. Курс шиття та крою у	5	35
17. Курс жіночого кравецтва у Байройті	1	16
Разом	77	449

Всього на школах і курсах при Агрономічно-Лісовому Ф-ті працювало. 137 543

При інженерному факультеті працювали такі школи й фахові курси:

А. Школи:

1. Технічно-Промислова школа, Шляйсгайм
2. 1-но річна технічна школа в Ашафенбурзі
3. Будівельний технікум у Майнц Кастель

Б. Курси:		
1. Шоферські курси у Регензбурзі	2	14
2. " " " Швандорфі	2	65
3. " " " Байройті	3	155
4. Радіо-технічні курси, Регенсбург	1	16
5. " " " Байройт	7	21
6. Механіко-технічні курси у Байройті	6	35

	учит.	учнів
7.Коротко-термінові курси електромонтер.Байройт	-	10
8. " " " радіотехніків Байройт	-	20
Разом на 3-х школах і 8 курсах працювало	21	436

При Економічному факультеті працювало:

1.Українська торгов.школа з 4-х річною програмою навчання в Аугсбурзі	15	99
2.Торговельна школа в Ашафенбурзі	11	24
3.Званева школа в Байройті		
4.Економічний відділ Технічно-Промислової школи в Шляйсгаймі		
5.Торговельно бухгалтерський курс у Байройті	17	24
6.Курс Українознавства в Ашафенбурзі	8	52
Разом.....	41	199

Всього по УТГІ:

1.При Агр.-Ліс.Ф-ті було шкіл	4,	курсів	17,	разом	закл.	21	-	137	548
2. " Інженерн. " " "	3	"	8	"	"	11	-	21	436
3. " Економіч. " " "	4	"	2	"	"	6	-	41	199
Разом: "	11	"	27	"	"	38	-	199	1178

Звертаємо увагу,що про 4 школи не подано відомостей,-тому загальна скількість учительського фахового персоналу перевищує 200 душ,а скількість курсантів перевищує 1200 душ.

З наведених даних бачимо,що фахова освіта,а тим більше фахова перекваліфікація еміграції не відповідає житєвим потребам нашої дійсности,а тим паче вимогам майбутности.Тому при дальшій праці намічаються такі проблеми:

1. Як викликати в емігрантських масах зацікавлення практичною фаховою освітою,особливо тими фахами,що будить нам доступні.

2. Визначити найпотрібніші фахи в кожній галузі новітньої науки і практики.

3. Опрацювати одноманітні програми для поодиноких фахових шкіл і курсів.

4. Усталити запотребовання на фахову літературу і підручники.

5. Віднайти можливості добувати навчальне допоміжне приладдя і потрібні навчальні матеріяли.

6. Створити ясну і чітку мережу фахових курсів і шкіл та підпорядкувати одному організаційно-методичному центрові.

УІ.Допоміжні заклади і референтури.

Лябораторії. В регенсбурзі;на Ліебльштрасе,УТГІ впорядив невелику лябораторію в двох кімнатах.Придбано трохи хемічної посуди та реактивів.

Бібліотека. Так само на Ліебльштрасе впоряджено бібліотеку УТГІ, яка на 1.Х.1946 мала вже 800 томів досить цінних назв.Крім того, у Мюнхені знаходиться Велика Енциклєопедія вросійській мові,в 57-х томах.

Секретаріят. Секретар УТГІ вів протоколи засідань Сенату УТГІ,яких було протягом року 49 (за час Ректорування - 27).Секретаріят обслуговував 150 осіб педагогічного персоналу та 312 студентів авдиторного сектору різними посвідками,легітимаціями,т що.Вів листування

по позаочному сектору, Полагодив за рік 877 п.перів.

Господарська частина. Господар підшукував і наймав помешкання під авдиторії, лябораторії, гуртожиток (14 кімнат), слідкував за їх ремонтом, опалом і прибиранням, замовляв і купував меблі та зарядження, приголошував студентів гуртожитку на поліції, організував нічліги й харчування Професорських Рад та З'їздів, яких було протягом року 4. Інвентар УТГІ (разом з випозиченим) протягом року зріс до таких розмірів: столів 68, табуреток-77, стільців 33, лавиць 21, шаф 21, циклостилів 3, машин до писання 7, з того укр. 4, німецьких 3.

Керівник закупки придбав 3 циклостилі, запасові частини до них, замовив 4000 кг. паперу циклост., закупив понад 1000 матриць (болон), рисувальні пера, готовальні, канц. папер, зошити.

Делегатури. З метою поширення й поглиблення зв'язку УТГІ з українським суспільством, у таборах від осени 1945 р. заклалися Делегатури УТГІ. Делегатури-це адміністративно-господ. органи УТГІ на місцях. На день 1. жовтня 1946 року існувало 10 Делегатур УТГІ, а саме: Мюнхен (кол. Карльсфельд), Шляйсгайм (кол. Фіссен), Авгсбург, Майнц-Кастель, Аш.фенбург, Фюрт, Байройт, Берхтесгаден, Міттенвальд (в стадії організації) та на англійську зону. Конструювалися вони звичайно в той спосіб, що на чолі, для репрезент. праці, в якості Голови і Містоголови ставали поважні й значні місцеві громадські діячі, а для конкретної поточної праці, в ролі секретаря, скарбника й господаря - інженери абсольвенти УГА. Ось прізвища Голів Делегатур: проф. І. Розгін-Коханий, інж. М. Рознатовський, проф. Іщук, проф. І. Кабачків, проф. Е. Храпливий, проф. Волод. Дорошенко, доц. Ю. Гюбнер, проф. В. Іванис. За дальшої праці, в деяких Делегатурах громадські діячі своїх функцій зреклися і наступила зміна їх абсольвентами У.Г.Академії.

Найповажнішу працю розгорнула Делегатура Карльсфельд-Мюнхен, яка стала фактично філією УТГІ в Мюнхені. Ця Делегатура мала прибутків 73.208.98 мар., видатків - 69.408.72 мар. і була адміністративно-господарським центром для УІІ й УІІІ сем. Агр.-підвідділу для Ветеринарно-Зоотехнічного Відділу, Ветеринарно Зоотехнікума в Карльсфельді (нині на Фраймані) та численних курсів. В дальшому ця Делегатура була розділена на філію Ректорату в Мюнхені і Делегатуру на Фраймані. Інші Делегатури займалися переважно справами Сектора Позаочної Освіти та Сектора Масової Перекваліфікації, але подавали інформації і щодо вписів на Авдиторний Високошкільний Сектор. Чинність їх була не велика з огляду на слабий розвиток цих Секторів у Централі.

Нині, коли стає особливо актуальним розширення й поглиблення праці Сектора Позаочного Навчання й Сектора Масової Перекваліфікації, - набирають все більшого значення і Делегатури УТГІ. Тому Ректорат проектує скликати на день 9 - 10 листопада ц.р. З'їзд Голів, Містоголів і Секретарів Делегатур та Керівників Поліграфічних Баз. На цьому З'їзді було скоординовано працю переферійного апарату УТГІ.

Філія Ректорату в Мюнхені. Необхідність частих зносин з Військовим Управлінням, Міністерством Освіти, Центральною УНРРА та іншими органами й установами в Мюнхені примусила Ректорат УТГІ розділити колишню Делегатуру-Мюнхен на два органи: 1) Філія Ректорату в Мюнхені та 2) Делегатура УТГІ на Фраймані. Склад Філії: Голова - Ректор, Містоголова і фактичний керівник філії - Секретар Проф. Ради - доц. др. Зетений, члени: Продекан для Мюнхена - проф. Григоренко, Голова Філії Фраймань - доц. М. Кам'янський та Начальник Канцелярії - інж. Тустанівський.

Філія перебрала на себе і господарсько-адміністративні справи всеукраїнських відділів УТГІ в Мюнхені, а Делегатура УТГІ - справи середніх і нижчих фахових шкіл, курсів та позаочної освіти.

Зносини УТГІ з українськими чинниками в Баварії. Сюди відносяться зносини УТГІ з Управою Оселі в Регенсбурзі, Обласним Представництвом у Регенсбурзі, Управами Таборів, Цент. Представництвом Укр. Еміграції, українськими школами й організаціями.

З Управою Укр. Оселі в Регенсбурзі взаємини на практиці акад. р. 1946/47 значно покращали. Управа підтримала УТГІ щодо признання УНРРА'ою співробітникам УТГІ повних прав, як категорії працюючих в таборі.

Нині Управа Оселі підтримує старання УТГІ про приміщення професорів та студентів УТГІ в Укр. Оселі на Ганггофер Зідлюнг, годиться дати і підшукує помешкання для Поліграфічної Бази та Секретаріяту УТГІ, тощо. Рівнож добре поставилися до УТГІ Управи деяких таборів, напр., у таборі "Орлик" Берхтесгаден, Байройт, тощо.

Обласне Представництво в Регенсбурзі також старається підтримати УТГІ.

Субвенцію ЦПУЕ для УТГІ зменшено з 5000 марок на 3000 мар. місячно, з огляду на фінансові труднощі.

Цілком добрі взаємини витворилися між УТГІ та українськими кооперативними організаціями. Особливо добре ставляться до УТГІ кооперативи: "Кооп" у Мюнхені та "Ідеал" в Ашафенбурзі, які з власної ініціятиви вділили зо своїх зисків дари в сумі понад 2000 марок та пообіцяли і дальшу свою поміч.

Зносини з УНРРА. Рівнож і взаємини з місцевою УНРРА (team 120) за останній час значно поліпшилися. Місцева УНРРА погодилась надати співробітникам УТГІ повні права працюючих, з чим зв'язані й матеріяльні користі. Нині погодилась приняти до табору до 70 професорів, студентів та членів їх родин, але лише з таборів дистрикту Регенсбургу, - правда, досить розсяглого. Взаємини з центральною УНРРА не дали покищо реальних наслідків - вони ускладнені її переїздом з Мюнхену до Гайдельберґу.

Зносини з українською Америкою. Дня 8 березня 1946 р. Регенсбург відвідав Представник Українців Канади й С.Д. Америки о.Д-р. Василь Кушнір. Ректор УТГІ мав з ним коротке побачення та доручив йому меморандум в справах УТГІ. В дальшому був нав'язаний контакт з Комітетом помочі українським вченим - скитальцям в Нью-Йорку (проф. Др. М. Чубатий) та з поодинокими представниками українського громадянства в Америці, як от з проф. Гайдаком, проф. Н. Григорієвим, інж. П. Штепою (Канада), інж. Л. Безручком, інж. І. Шилом. Листування з цими чинниками, що відгукнулись на звернення УТГІ дуже сердечне і з бажанням якнайбільше допомогти, з'ясувало, одначе, неможливість покищо перенести УТГІ до Америки, ані будь-якої реальної помочі для школи, хіба для поодиноких членів педагогічного персоналу.

Але в останній час УТГІ одержав з Канади дуже цінний дар, а саме Канадійський Український Комітет, на чолі якого стоїть о.Д-р. Кушнір сповіщ[illegible], що висилає [illegible]гутові 10 [illegible]альних машин і 5 [illegible], що [illegible]. Інст[illegible] для його видавничої діяльности.

Наукова бібліотека
Національного університету
«Києво-Могилянська
академія»

Діяльність організацій, статути яких затверджені Сенатом УТГІ.

Сенат УТГІ в акад.р.1945/46 затвердив статути таких організацій:

1)Товариство Співробітників УТГІ,
2)Студентська Громада при УТГІ,
3)Товариство Абсольвентів Української Господарської Академії
та 4)Агрономічно-Лісове Товариство при УТГІ.

Діяльність цих товариств в акад.р.1945/47 характеризується так:

1. Товариство Співробітників УТГІ. Спочатку,в літі 1945 р., це була мала група,яка мешкала спільно на Острові,Ліблштрасе ч.2, і щовечора збіралася на т.зв."Вечірню Газету"(ініціятива д-ра О.Плітаса),на якій кожний з присутніх подавав звіт зо своєї денної чинности й досягнень.Пізніше зросло число Співробітників УТГІ,товариство реорганізувалося на підставі статуту,схваленого Сенатом УТГІ і присвячувало свою увагу переважно справі задоволення харчових потреб своїх членів.Були переведені акції по закупу цукру,бараболі,вугілля, дров.Була зорганізована пральня,шевська майстерня,клюб і була спроба заснування спільної кухні.З переїздом більшости членів Т-ва на Ганггофер-Зідлюнг всі ці потреби стала для них задовольняти УНРРА, і їх інтерес до т-ва сильно підупав.Т-во мало своїх службовців:секретаря,троє шевців та одну пралю.Тво мало від УТГІ субвенцію 500 мар. членські внески вплатило 56 осіб,вони виносили 1120 н.мар.
В сучасний мент т-во займається справою розподілу мешкань та робить спроби до оживлення товариського життя між співробітниками УТГІ (прогульки в околиці Регенсбургу).

2. Студентська Громада при УТГІ. Це товариство засноване 25 лютого ц.р. об'єднує 135 членів.Відбуло 11 ширших сходин,з того двоє святочних, виголошено 5 рефератів.Зорганізовано студ. хор.Переведено двічі збірку на КОДУС,яка дала приблизно 18000 н.мар.Зорганізовано студ.ідальню,яка видавала щодня 35 снідань і обідів (разом 1616 обідів).Т-во для членів ,що живуть в таборі УНРРА,діставало бони до кантини (доляри) - по 1о - 12 долярів на студента.Прибутків мало 17.274 марки, видатків - 13.361,сальдо - 3.913 м. Видавало підручники (сім назв) та журнал "Студентська Думка" (чотири числа).

3.Товариство Абсольвентів УГА. відбуло в днях 18 -19 травня ц.р. З'їзд Абсольвентів УГА і нині провадить організацію своїх членів на місцях.

4. Агрономічно-Лісове Товариство при УТГІ.,відбуло п'ять сходин,на яких було зачитано 4 реферати.Видало підручники: 1.Зоологія I част. 2.Неорганічна Хемія та 3.Морфологія рослин.

xxx xxx
xxx

Беручи релятивно УТГІ протягом акад.р.1945/46 показав дуже сильний зріст.І як кожний організм,що швидко росте,має свої хвороби зросту.
Але Ректорат і Сенат УТГІ не випускають з уваги всі дефекти та недотягнення і старанно і негайно направити.

СЕКТОР АВДИТОРНОГО ВИСОКОШКІЛЬНОГО НАВЧАННЯ.

ВИХОВАННЯ КАДРІВ ДІЯЧІВ ОРГАНІВ САМОВРЯДУВАННЯ Й ДЕРЖАВИ.

Нинішні держави значно відрізняються від тих, які існували в минулих століттях, й, розуміється, від держав первісних. Держави бо не є чимсь постійним незмінним, вони є такими спільнотами, що живуть, розвиваються, досконалюються, бо живуть, розвиваються й удосконалюються люди, одиниці, що ті держави творять.

Тому, коли українець нині змагає до утворення української держави, він повинен створити собі ясний образ того, якою має бути його власна держава, чим вона буде подібна до ліпших держав й чим вона різнитиметься від інших.

Не може бути жодного сумніву, що нинішній українець повинен мислити українську державу, як національне тіло, що в першу чергу повинно жити власними силами власних вільних громадян, як спільнотну суспільну будову, яка забезпечувала б всім українцям найширші можливості досягати найкращих умов існування : духових й матеріяльних, політичних, господарчих, культурно-освітних, моральних й суспільних. Все це речі, які потребують відповідних знань і не тільки про минуле, ближче чи дальше, а й про сучасне, а також і про ті погляди на державу, які існують у інших народів, особливо у тих, що випередили нас своєю культурою й цивілізацією.

Людство, а серед нього й український нарід, переживає нині такий час, коли багато з того, що до нині існувало, валиться, як застаріле а в той же час до дії приходять нові люди, нові думки, які не тільки ведуть до змін серед окремих народів, але й серед цілого людства.

Остання війна породила нові міжнародні тіла, як Об'єднання Нації, різні організації, які охоплюють не один тільки якийсь нарід, а багато народів. Передові уми людства думають про "Світову Державу", що її мають заложити передові народи світу, чути мову про Спілку Західно-Европейських Держав. Ясно, отже, що й почуття про державу набуває нині іншого річевого змісту, ніж це було до недавнього часу.

Людина, як "суспільний звір", може існувати й розвиватися лише в спільному житті, в спільній дії з іншими людьми. В цьому розумінні, як каже швайцарський соціолог Адольф Рюсі, держава всюди там, де люди співжиють і співпрацюють, бо держава є суспільною людською потребою. Як спільнота, держава має, як всі спільноти, свій спільнотний дух, своє спільнотне хотіння й разом з тим своє власне життя. Лише одиниці можуть почувати, думати, хотіти. Хотіння спільноти є вислідною хотіння одиниць. Хотіння української нації є вислідною хотінь українців. Мільйони українців тільки тоді створять українську державу по своїй вподобі, коли вони цілком у визначений спосіб думатимуть про свою державу, почуватимуть її потребу, хотітимуть її і діятимуть, щоб її створити. Якщо такого спільнотного духу немає, то не можна говорити про українську державу, як про річ існуючу, можна говорити лише про те, що треба її створити, що треба діяти так, щоб її створити.

Для того ж, щоб діяти так, щоб створити українську державу таку, як її хоче український нарід, потрібні відповідні робітники, майстрі, інженери. Таких робітників, майстрів та інженерів готує Український Технічно-Господарський Інститут в різних своїх секторах: авдиторному, позаочного навчання, в секторі курсів та шкіл масової перекваліфікації, що оце нещодавно організований і почав вже діяти.

Потребу такої організації - підготовки працівників на полі суспільного будівництва висунуло саме життя сотень тисяч українців на еміграції. Як би не склалось наше майбутнє - чи поїдемо за океан,

чи повернемось на батьківщину, коли вже будуть умови вільного життя, чи, нарешті, залишимось в Західній Европі, нам будуть потрібні організатори нашого спільнотного життя на чужині, щоб зберегти себе як національну, расову спільноту, щоб організувати суспільне життя наших громад українців на чужині так, як того вимагає життя, тобто так, щоб кожний українець на чужині міг вільно й безстраху сказати своє слово про громадські справи, про вчинки тих чи інших вибраних осіб чи органів, міг би щиро і ретельно працювати, щоб гідно існувати й підносити добробут своїх земляків. Це - конче потрібне самоврядування українців на чужині, яке теж потребує своїх фахівців, як і державне будівництво. Самоврядування ж, самоуправа - родини, громади, краю, стану, - по суті, є основою державної самовихови. Історія показує, що, коли народи втрачали свою державну організацію, вони зберігали свою самодіяльну силу у самоврядуванні громад чи станів, яке ще жадному завойовникові не вдалося до щенту зломити. У нас, українців, на ту силу, яку має і може розвинути самоврядування громад, в другій половині XIX ст. звернув найбільшу увагу Михайло Драгоманов. Він не раз вказував своїм сучасникам на ирляндський нарід, який прямував до розвитку й незалежности від Англії саме посиленням своїх громадських та краєвих органів самоврядування, готуванням кадрів потрібних для цього робітників різного фаху.

В наших еміграційних умовах мусимо згадати поради того вченого, бо він, сам емігрант, докладно вивчив яке то значення мало самоврядування громад у інших народів й серед самих українців (самоврядування віч у княжі часи, самоврядування повітів у Литовсько-Руській Державі, самоврядування міст по Магдебурському й Ульмському Праву, самоврядування курінів і Коша на "Вольностях Війська Запорожського").

Найдокладніше М. Драгоманов розробив засади самоврядування у програмі Товариства " Вільна Спілка", яка і на сьогоднішній день не втратила своєї ваги, бо вона побудована перш усього на чисто наукових безпохибних засадах, виведених з досліджень попередніх державо- і суспільствознавців.

Школа самоврядування, як теоретична, так і практична, є школою державного будівництва. Коли розібрати життєписи визначних чужоземних державних діячів, то не знайдемо майже ні одного, який би певну частину своєї діяльности не присвятив органам самоврядування. Тому треба й нам на еміграції віддати належну увагу справам самоврядування наших еміграцтських громад, пам'ятаючи і усвідомлюючи, що сучасна українська держава може повстати лише на досконалих засадах самоврядування громад і країв, бо минули часи, коли держави творили згори вояки чи завойовники. Сучасні держави творять народи, люди, одиниці, що ті народи складають, одиниці, що сприймають світ, відчувають й оцінюють світ та людей, тобто думають, - одиниці рівновартні, вільні й відповідно діючі. Іншого шляху до волі й добробуту немає. Інстинктів тут не досить, повинен діяти й розум людський, який Бог дав людині для того, щоб тим розумом користувалось.

25.XII.1946

Проф. Світозор Драгоманов

ВІДДІЛ СПОГАДІВ

про Українську Господарську Академію

в Ч. С. Р.

Дня 16 травня 1947 року сповниться 25 літ з дня заснування Української Господарської Академії в Ч.С.Р.

Для підготовчих праць до святкування цього ювілею Сенат УТГІ ухвалив заложити спеціяльний Ювілейний Комітет з представників організацій,зв'язаних з УТГІ.Можливо,що дійде до видання спеціяльного Ювілейного Збірника.Тимчасом редакція "Вістей УТГІ",бажаючи прислужитися цій справі, відчиняє "відділ спогадів про Українську Господарську Академію в Ч.С.Р."і запрошує п.п. членів педагогічного й технічного персоналу кол.УГ.Академії,рівнож як і п.п. інженерів абсольвентів У.Г.А.,надсилати свої спогади до вищезгаданого відділу.Ліпші статті будуть передані редакції Ювілейного Збірника.

xxx xxx
xxx

"Нації проходять і по них нема й сліду,та історія дає нам жагу причину цього,просту й єдину розгадку у всіх випадках:впали народи тому,що не б у л и п р и г о т о в а н і".

"Ніщо на світі, - ні багатство, ні слава, ні таланти - не заступлять одного,того,що є Законом понад усі закони: б у д ь п р и г о т о в а н и й !Це є єдина наука,що випливає з усіх часів і з усіх країн, одна незмінна Правда серед усіх змінностей світу - і для дітей,і для жінок,і для нації,і для цілих рас: б у д ь п р и г о т о в а н и й, б у д ь п р и г о т о в а н и й, іще раз скажу - б у д ь п р и г о т о в а н и й ".

Редіярд Кіплінг.

СЕКТОР ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ.

ПРО НАУКУ ЖУРНАЛІСТИКИ І ЖУРНАЛІСТИКУ ВЗАГАЛІ.

(Кілька вільних міркувань.)

З моментом оголошення вписів на курси журналістики при УТГІ, до Регенсбургу, можна сказати, посипались заяви з проханням приняти на ці курси. Таких зголошень за короткий час прийшло майже 200. Як на загальну кількість сучасної української еміграції в Західній Німеччині - це безперечно великий рух.

Про що цей рух свідчить, чого сподіваються від курсів курсанти, що курси хотять дати ?

Отже, як нам здається, цей "масовий" рух до журналістики взагалі явищем позитивним і відрадним. Передовсім, він свідчить, що, не зважаючи на величезні терпіння, які українській нації доводиться переходити, ми не втратили життєвої енергії, оптимістичного наставлення до світу і гону до активности і боротьби. Бо що таке, по суті, журналістична діяльність ? Це - не урядування, не бюрократія, не спокійний кабінет, а це вир життя: політика, кипуча громадська праця, суспільні інтереси, їх колізії, - взагалі життя народу у всій його многогранності.

Не всі кандидати на журналістів свідомо це собі уявляють, але не помилимось, коли скажемо, що майже для всіх них є характеристичний оцей підсвідомий гін до життя, до боротьби, до громадської праці, до політики.

Так, до політики. І в цьому нема нічого дивного. Бо журналістика і політика - це дві рідні сестри. Це два боки тої самої речі. Бо найчастіше так і буває: журналіст проповідує певні ідеї, прищеплює їх громадянству, - останнє переймається ними аж доходить до моменту, коли настає можливість переводити їх в життя. Тоді журналіст часто міняє своє перо на портфель міністра. І, справді, ми бачимо, що всі видатні державні діячі були чи є журналістами-публіцистами. Ллойд Джорж, Бріян, Клемансо, Вільзон, Рузвельт, Пілсудскі, Масарик, Грушевський, Петлюра, Евген Олесницький, Кость Левицький... Так було, так є і так буде, - особливо в державах демократичних, де керує народ, суспільство, що бере участь у виборах і мусить знати кого і за що обірати. І, навпаки, в державах суто монархістичних або тоталітарних цього не потрібно, - там треба мати довіря чи симпатію царя, короля, диктатора. Російські генерал-губернатори журналістами не були, так само Гіммлер чи Еріх Кох, Єжов чи Берія публіцистикою не займались. Ну, але як ми знаємо, в тоталітарних державах громадянство "переконується" не вільною пресою, а іншими "способами". За те, коли згадаємо хочаб напівдемократичну Польщу і в ній нашу Галичину, то побачимо, що майже всі наші видатніші українські посли до сойму польського були журналістами чи редакторами...

Отже, як ми сказали, у наших кандидатів на журналістів є гін до громадської і політичної діяльности, відоме чи підсвідоме стремління керувати [illegible] суспільством, формувати його відповідно до своїх переконань, ідеалів та бажань. І в цьому вони, справді, не помиляються. Бо слово взагалі, а писане слово зокрема, - величезна сила, і хто ним володіє, той володіє масами, він є більший володар, ніж цар і правителі [illegible] зо всіма його атрибутами. Історія людства від самих його початків дає нам численні і яскраві приклади того. Конфуцій, Будда, Магомет, Апостоли Християнства, Лютер, Гус - все це були "публіцисти". Жан-Жак Руссо, Маццині, Фіхте, Міцкевич, Пушкін, Шевченко, Франко - все це були "журналісти". Багато за той час перемерло царів, королів,

президентів,диктаторів,а вонивсе ще панують.Тай ми за своє життя могли не раз переконатися,що значить сила слова.Російське правительство сотками літ будувало свою велику й міцну армію,але в 1917 році,під час революції,Ленін і Троцький почали у Петрограді видавати для російської царської армії газету,під назвою"Окопная Правда" - і за кілька місяців ця дисциплінована армія обернулась у небезпечну розхрістану масу дезертирів і грабіжників...Армії не стало.

Взагалі історія журналістики,історія преси - дуже цікава, повчаюча і навіть захоплююча річ.Журналіст ,-але добрий,освічений і талановитий журналіст-це справді велика сила і велика персона. Пригадуємо деякі постаті з російської преси з перед революції 1917 року.Ось - співробітник великого російського часопису "Новое Время"-Меншиков.Навіть за царського режіму - після 1905 року - це був у великій мірі фактичний керівник внутрішнього життя і зовнішньої політики російської держави.Він сидів собі вдома у свойому кабінеті,але його статті кожного ранку пильно студіювали царські міністри і губернатори.Правда,що й діставав він гонорар за трьох міністрів.Люди дивувались,як Меншиков може майже щодня дати для свого часопису великий "підвал"-і то кожного разу на іншу тему. Але,як виявилось,публіцисти великого формату працюють не самі,- вони мають численних секрктарів.Наприклад,Меншиков пише статтю про піяцтво в Росії,але одночасно кілька секретарів підбирають для нього відповідний матеріял по різних бібліотеках :статистичні дані, вплив піяцтва на здоровля,стан справи в інших державах і подібне. Увесь цей матеріял предкладається йому в готовому виді і він вправною рукою використовує його,вставляючи так і там,де це виходитиме найбільш ефектовно і переконуюче.У Москві був подібний король пера Дорошевич("Русское Слово"),у Києві - Яблоновський ("Кіевская Мисль" ("Землячок").Кождого дня сотні тисяч людей чекали на їх фейлетони, читали їх,захоплювалися ними.

Так.Але щоб бути добрим журналістом,треба бути широко освіченою людиною.Треба багато читати,багато знати і мовами володіти. Видатний український журналіст,покійний др.Володимир Кушнір,редактор першого журналу німецькою мовою,присвяченого Україні,говорив : я чоловік скромний,але уважаю звання журналіста не нижчим од звання професора високої школи.Бо журналіст мусить знати дуже багато, діяпазон його заінтересовань повинен бути дуже широкий.І др.Кушнір безперечно мав рацію...Отже курси журналістики УТГІ беруть на себе велике завдання - виховати освіченого українського журналіста. І тому не даремне рекомендують,щоб студійники цих курсів старались також перейти Високу Школу Державних Наук.Бо все,що там викладається,якраз потрібно журналістові.Але ще одно:чи то курси журналістики,чи то Школу Державних Наук треба завжди і постійно доповнювати систематичним читанням преси - своєї і чужої.Це дасть журналістові розгляд,але крім того:це даватиме йому постійні ідеї та стимули для власної журналістичної творчости.Як бачимо,журналіст мусить багато працювати,але треба також признати,що життя і праця журналіста можуть бути дуже цікаві:тут нема трафарету,буденної канцелярщини - тут живе життя інтереси і справи широкого маштабу,світ вищих ідей та ідеалів і атмосфера високоінтелектуальної праці.

xxx xxx
xxx

Не будемо сьогодня говорити про працю і завдання українського журналіста. Ця тема велика й широка, хоч і заразом дуже проста і ясна. Скажемо коротко : що таке історія українського відродження? Цеж і буде в першу чергу праця низки поколінь українських журналістів. Починаючи від Шевченка, Куліша і Костомарова та петербурзької "Основи", через Драгоманова і Кониського, Франка і Павлика, Грінченка і Єфремова, Романчука і Барвінського, через галицьке "Діло" і Чекаленкову "Раду", аж до десятків і сотень журналістів і часописів періоду української державности, - все це, в основному, була праця українського журналіста, що одночасно був громадським і політичним діячем. Так є тепер і так буде, коли повернемось на рідну землю. Одначе, нинішня доба накладає на українських журналістів ще спеціяльне завдання: вони мусять обслуговувати не тільки внутрішній національний фронт. Та він у значній мірі, працею попередніх поколінь журналістів, стоїть на власних ногах і дає собі раду. Нині головне завдання української журналістики - пробитись на зовнішний фронт, заняти позиції в чужій пресі і поставити справу України в центрі світової уваги - аж до повної і справедливої розв'язки нашого питання.

Завдання, як бачимо, грандіозне, надзвичайно складне, але завдання - нашого буття чи загибелі. Чи не інтуітивне відчуття цього мобілізує нові кадри української журналістики?...

Молодим кандидатам цього почесного звання складаємо сьогодня наші найкращі побажання...

Доц. Віктор Приходько

ВІД СЕКРЕТАРІЯТУ СЕКТОРА ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ.

Як писати студійні листи:

1.) На початку кождого студійного листа подати персональне число, ім'я та прізвище студійника, назву або число курсу та число лекції. Побажано теж точну адресу, зокрема, при недавній зміні її.

2.) Писати читко, старанно, зокрема зважати на це при вправах з чужих мов, де кожда літера має значення. Неуважний чи нечиткий почерк втомлює очі та увагу лектора, забирає йому більше часу та спричиняє повільнійший зворот студ. листування.

3.) На вправах з чужих мов писати переклад кождого речення безпосередньо по ньому, так щоб лекторові не треба було переривати праці стомлим шуканням даного місця в тексті.

4.) Найдоцільніше виконувати та пересилати вправи з поодиноких лекцій, а не опрацьовувати зразу декілька їх. Тоді листування частіше, контакт з лектором тіснійший, засвоєння предмету більш правильне та основніше. Це, поправда, дещо збільшує поштові видатки та протягне час навчання, але студійникові дає безумовно більше користи.

Інші інформації:

1.) Вписи на позаочні курси. Секретаріят Сектора Позаочного Навчання просить робити вписи на позаочні курси на спеціяльних листах запису, які долучаються до проспектів. Якщо такого листа для запису нема під рукою, - можна зробити запис і на звичайному аркуші паперу, але рівночасно зажадати в Секретаріяті про висилку формального бланкету про запис і потім додатково надіслати його до Секретаріяту.

2.) Продаж підручників без керівництва студіями. Секретаріят Сектора Позаочного Навчання дістає багато запитань про те, чи не можна набути скрипти й підручники УТГІ без оплати керівництва студіями. Цією дорогою Секретаріят дає виясненння, що УТГІ не є видавництвом, а школою, і що всі скрипти, підручники, "Вісті УТГІ", - все це видається лише для внутрішніх потреб УТГІ, с.т. для педагогічного й технічного персоналу різних секторів, шкіл та курсів УТГІ, рівнож як і для студентів, курсантів та учнів різних Секторів, шкіл, циклів та курсів УТГІ. Право набути скрипти чи підручники УТГІ без оплати керівництва студіями, і то лише один примірник даної назви на одну особу, належить вищевичисленим особам. В такому разі з них побирається лише 75% студійних такс, визначених для позаочних студійників. Про це дотична особа (оскільки вона має на це право) має подати через найближчу Делегатуру УТГІ на спеціяльному бляннкеті "заяву про продаж підручника".

3.) Персональні числа студійників. Дуже часто студійники Сектора Позаочного Навчання УТГІ забувають подавати на своїх листах (особливо на студійних листах) своє персональне число. Це утруднює Секретаріятові працю. Тому Секретаріят Сектора просить п.п. студійників обов'язково подати в горі на кожному своєму листі окрім прізвища ще своє персональне число.

4.) Розділюйте різні справи в різні листи. Дуже часто студійники в одному листі торкаються багатьох справ. Це ускладнює працю Секретаріяту і затримує полагодження листа. Секретаріят Сектора просить про кожну окрему більшу справу писати по змозі, на окремому листку.

5.) Пересилаючи гроші, треба на відтинку поштового переказу виразно написати не тільки ім'я та прізвище, але обовязково теж персональне число студійника та на оплату чого саме гроші прислані. Брак точ-

них даних унеможливлює своєчасне полагодження справи. Листами грошей краще не слати, бо гроші часто пропадають. В англійській зоні гроші слати на адресу: Prof. W. Iwanys Oldenburg, Amalienstr. 16. При тім, очевидно, докладно подати хто, звідкіля та на яку ціль пересилає.

ЛИСТУВАННЯ СТУДІЙНИКІВ СЕКТОРА ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ УТГІ.

Студійники шкіл з авдиторною методою навчання мають можливість стало-щодня-входити в стик, в безпосереднє порозуміння не лише зо своїми професорами - викладачами, але й зо своїми товаришами. Вони спільно обмірковують свої потреби, стремління, браки, недостачі, бажання, тощо, і спільно знаходять шляхи до поліпшення своєї освіти та самоосвіти.

В тяжчому положенні знаходяться студійники Сектора Позаочного Навчання: ані своїх професорів-керівників студіями вони не бачать, - лише з ними листуються, ані зо своїми товаришами по студіях вони не можуть дорозумітися безпосередньо- устно. А так багато хтілося б своїм товаришам сказати, обмінятися з ними думками, -враженнями, спільно пошукати шляхів до поліпшення своєї самостійної праці.

І тут Сектор Позаочного Навчання УТГІ іде своїм студійникам назустріч двома шляхами:

1. В журналі "Вісті УТГІ" відкриваємо відділ "Листування Студійників Сектора Позаочного Навчання УТГІ", до якого просимо п.п. студійників Позаочних Студій писати листи для своїх товаришів по студіях, с.т. в писаній формі подавати ті свої міркування, та завваги, які вони хтіли б висловити на зборах своїх товаришів по студіях.

2. В тих місцевостях (таборах), де є більше студійників Сектора Позаочного Навчання УТГІ, - закладати "Студійні Гуртки" поодиноких відділів шкіл і курсів. Покищо Делегатури УТГІ можуть закладати, напр., такі гуртки: а) для студій журналістики, б) для студій Державних Наук, в) для студій Політичної Економії, г) гурток Українознавства, д) для студій англійської мови, тощо. Члени гуртка збиратимуться для спільного перероблення матеріялами семінарійних вправ, заслухання і дискутування рефератів, тощо. Ініціяторів таких гуртків просимо писати до Редакції "Вістей УТГІ".

ДО п.п. СТУДЕНТІВ ТА КУРСАНТІВ УТГІ.

УТГІ просить своїх колишніх і сучасних п.п. студентів і курсантів відпродати або позичити для перевидання такі підручники (скрипти) УТГІ: 7а Л. Фролов: "Англо-Український словник". 21. А. Яковлів: "Цивільний процес". 28. С. Бородаєвський: "Кооперативний кредит". 32. В. Іванис: "Енергетика". 80. В. Шульгин: "Новітня історія Европи". 112. В. Доманицький: "Методика суспільно-агрономічної праці в царині пасічництва". 115. Конічкова: "Птахівництво". 118. І. Мазепа "Карпатські полонини". 202. Б. Лисянський: "Основи радіотехніки для аматорів". 215. О. Антипів: "Машинознавство". 219. С. Комарецький: Практичний курс аналітичної хемії".

Пропозиції надсилати на адресу: Ukrainisches Institut, Regensburg, Langhofer Siedlung, Paul Neysestr. 2.

У Т Г І

Сектор Позаочного Навчання Українського Технічно-Господарського Інституту в Регенсбурзі :

	Такси студ.	Без студій, для персоналу
I. Приймає далі студентів і курсантів :		
на ПОЗАОЧНІ КУРСИ ЖУРНАЛІСТИКИ (I цикл)	440	315
на поодинокі предмети цього циклу, а саме:		
Політичну Економію,	100	75
Загальну Науку Права,	75	55
Основи Журналізму ч. I та II.	90	70
Історію Української Преси,	75	55
Англійську мову,	100	75
II. Відчиняє впис на нові цикли і курси :		
Торговельного Права	75	55
Цикл Ботаніки (морфологія, анатомія, систематика, фізіологія рослин)	200	150
Загального Городництва,	40	30
Американського Промислов. Пасічництва,	55	40
Дендрології, ч. I-ша (Шпилькові породи,)	65	50
Практичного Миловарства.	45	35

При вписі на будь-який курс чи предмет ще 20 РМ вписове. Інформації, проспекти та бляикети для впису - жадайте від найближчої Делегатури УТГІ або безпосередньо від Сектору Позаочного Навчання УТГІ: Ukrainisches Institut, Ganghofer Siedlung, Paul Heyse Str.2, R e g e n s b u r g .

xxxxxxxx

"Вісті УТГІ"-орган внутрішньої інформації професорів і студентів школи. Місячник - Виходить 10 раз у рік-першого числа кожного місяця, крім серпня й вересня. З м і с т :"Новорічне Слово Ректора УТГІ"- проф. В. Доманицький (стор. 1 - 6) і "Звіт Ректора УТГІ за акад. р. 1945/46 (стор. 7-17); "Виховання кадрів діячів органів самоврядування й держави"-проф. Світозор Драгоманов (стор. 18-19); відділ спогадів про Українську Господар. Академію в Ч. С. Р. (стор. 20); Про науку журналістики і журналістику взагалі" - Доц. Віктор Приходько (стор. 21-23); від Секретаріяту Сектора Позаочного Навчання (стор. 24-25); Листування студійників Сектора Позаочного Навчання (стор. 25); Оголошення (стор. 26).